

மக்களின் வறோன எதிர்பார்ப்புகளின் மத்தியில், பாலிகளின் தலவைப் பிரபாகரன் உரையாற்றுவது வழக்கம். வருடம் ஒரு முறை தான், அவரின் கருத்து என்ற ஒன்றை அவர் வாயால் மக்கள் கேட்க முடியும் என்ற நிலை. மக்கள் அவரிடம் இருந்து எதிர்பார்ப்பது ஒன்று. அவர் உரையாற்றுவது வறோனன்று.

அவர் இந்த தமிழீழம், நாம் கொள்கையில் நேர்மையானவர்கள், பொறுமையின் எல்லையில் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம், எமது பலத்தை காட்டியுள்ளோம், அடிகுத்து, என்றவாறான உரையாற்றுபவர். இதன் மக்கள் கேட்க மட்டும் தான் முடியும். அபிப்பிராயம் சொல்லவோ, விமர்சனம் செய்யவோ முடியாது. பாலியை வதைத்து ஏய்த்துப் பிழைக்கும் கட்டத்திற்கு இது மட்டும் போதுமானதாக இருப்பது வழக்கம். அவர்களை திருப்தி செய்யும் வகையில் தான் உரை அமையும். ஏன் பாலித் தலவையின் நோக்கமும் அதுவே தான். சனம் முறையும் அதற்கு முந்திய முறையும் கட்ட அது அவ்வளவாக எடுபடவில்லை. இம்முறையும் சனம் முறையை கட்ட தாண்டாது, அவ்வளவுக்கு அது சேமிக்கின்றது.

சென்னை மருத்துவ கல்லூரி, சென்னை மருத்துவ கல்லூரி

தாம் நிம்மதியாக வாழும் மனித சமூகத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர். பரிணவாதம் கொட்டம் அபித்தாலும், பாலிகளாவது ஆறுதலளிக் கக் கட்டிய வகையில் தம்முடன் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அதன் எதிர்பார்க்கின்றனர். இதைப் பாலிகள் தமது மக்களுக்கு ஏற்படுத்த மாட்டார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் வாழ்வகையில் பிடித்துக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். தமது துயரத்தை சொல்லி அழக் கட்ட ஒரு மக்கள் தலவைக் கிடையாது என்ற நிலையில், ஊமையாகி ஊனமாகி நடுங்கிக் கிடக்கின்றனர்.

இதனால் மனித சாவு நிகழாத நாட்கள் கிடையாது. மரண ஓப்பாரிகள் கட்டீ காது கிராமங்கள் கிடையாது. ஓவ்வொரு வீட்டையும், நிலைகூலையை வதைத்துள்ள மரணங்கள். யார் யாருக்கு ஆறுதல் சொல்வது என்று தெரியாதளவில் மரணங்கள். தமது குழந்தைகளை பிள்ளை பிடிகார புலிகளிடம் தொலதைது விட்டுப் பரிதவிக்கும் மக்கள். குழந்தையின் பிணத்தை எதிர்பார்த்து, வாசலில் காத்ததுக்கிடக்கும் மக்கள். இதுதான் அந்த மக்களின் வாழ்வியல். இதைத் தான் புலித் தலவைன் மக்களுக்கு கொடுத்துள்ளான். ஏன் இந்த ப+மியில் தின்னக் குடிக் கதையும் தலவைர் விட்டுவகை கவிலல்ல.

எதையும் சொந்தக் குடும்பத்தில் கட்ட வாய்விட்டுப் பசே முடியாது. எங்கும் எதிலும் அச்சம். வாய் பசோது ஊமையாகிய மனங்கள். தமது துயரத்தையே தமக்குள் பொத்திக்கொண்டு வாழ்கின்ற, அடிமை வாழ்க்கை.

இப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் மனித துன்பங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற ஒரு பரிமியின், தலைவர் தான் புலித் தலைவர். இந்த புலித் தலைவரிடம் இருந்து மக்கள் எதிர்பார்ப்பது, இதில் இருந்து விடுதலை தான். புலிகளிடம் இருந்து அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது, தமது வாழ்வின் மீட்சியைத் தான். தமிழ் மக்களாகிய தம்மீதான், புலிகளின் அடக்குமுறையை அல்ல.

வெல்ல முடியாத ஒரு புலியுத்தத்தைக் கொண்டு, விடுதலை காண்பதாகக் கருவதனை மக்கள் நம்பத் தயாராகவில்லை. தமிழ் மக்களாகிய தமக்கு புலிகள் தரமறாக்கும் சொந்த விடுதலையைத் தான், புலித் தலைவரிடம் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

உழைப்பு இல்லை. நிவாரணமில்லை. குழந்தைகள் இல்லை. குடும்பங்கள் சிதறந்து விட்டன. உற்றார் உறவினர் எல்லாம் அழிந்து சிதறந்து சின்னாபின்னமாகிப் போய்விட்டார்கள். எஞ்சிக்கிடப்பது தனிமை. வாய்விட்டுப் பசே முடியாத சூனியம். புலம்பக் கூட முடியாத கண்காணிப்பு. இப்படி மனித அவலத்தால் நிறைந்த, மகிழ்ச்சியற்ற ஒரு பரிமியாகிவிட்டது. இதைத் தான் புலித் தலைவர் மக்களுக்குப் பரிசாகக் கியுள்ளார்.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 26 November 2007 10:16 -

மக்கள் தலைவரின் உரையில் எதிர்பார்ப்பது இதில் இருந்து ஒரு மீட்சியைத்தான். களைத்துப் போன சண்டையைப் பற்றிய வீறாப்போ, தோற்றுக்கொண்டு இருக்கும் சண்டை பற்றிய நம்பிக்கையோ அல்ல. சமாதானம் பற்றிய உறுதியையோ, அன்னிய நாடுகள் பற்றிய நம்பிக்கையீனம் பற்றிய தலைவரின் ஒப்பாரியையோ அல்ல. மனித வாழ்வின் மீட்சிக்கு, மனிதனின் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு நல்ல தலைவனின் உண்மையான மனித அக்கறையை, அதையொட்டிய நடமாடையை மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

பி.இரயாகரன்

26.11.2007